

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1125

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 noiembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
		nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, precum și pentru modificarea art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.342/2024 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de legume cultivate în spații protejate”, pentru perioada 2024—2025.....
128. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și măsuri specifice pentru digitalizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	1–10	
1.393. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii		11–16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și măsuri specifice pentru digitalizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Luând în considerare obiectivul din Planul național de redresare și reziliență al României privind revizuirea cadrului fiscal pentru consolidarea sistemului fiscal și pentru asigurarea eficienței a activității de colectare a veniturilor,

având în vedere necesitatea simplificării mecanismului de calcul, declarare și plată a obligațiilor fiscale datorate de persoanele fizice cu titlu de impozit pe venit și contribuții sociale obligatorii și a degrevării contribuabililor persoane fizice de obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru declararea venitului estimat, a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate, estimate, precum și în toate celelalte situații în care intervin modificări/recalculări/rectificări ale acestora,

ținând seama de obiectivele administrației fiscale de dezvoltare a serviciilor pentru contribuabili, de transformare digitală, precum și de simplificare a formularelor fiscale, transpunerea în format electronic a acestora și introducerea formularelor pre-completate/eliminarea obligațiilor de raportare, acolo unde este posibil, asumate prin Planul național de redresare și reziliență al României,

întrucât în lipsa reglementării unui cadru legal fiscal mai simplu în ceea ce privește declararea veniturilor realizate de persoanele fizice se creează premisele periclitării obiectivului de sprijinire a conformării voluntare a contribuabililor,

ținând cont de faptul că nepromovarea unor măsuri care să conducă la îmbunătățirea nivelului de conformare voluntară a contribuabililor ar afecta veniturile colectate de administrația fiscală și, pe cale de consecință, ar putea pune în pericol obiectivul de reducere a deficitului bugetar,

având în vedere faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative cu privire la asigurarea, începând cu data de 1 ianuarie 2025, a declarațiilor fiscale necesare contribuabililor persoane fizice pentru declararea veniturilor, respectiv pentru obținerea calității de asigurat la sistemul național de sănătate, precum și în ceea ce privește adaptarea corespunzătoare a aplicațiilor informatice,

în considerarea faptului că măsurile nu pot fi adoptate printr-un alt instrument legislativ care să permită aplicarea acestora începând cu data de 1 ianuarie 2025,

având în vedere că nepromovarea reglementărilor în domeniul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii ar avea consecințele negative mai sus-menționate,

raportat la caracterul de industrie strategică de interes național al industriei naționale de apărare, este necesară adaptarea legislației pentru a răspunde în termen util cerințelor și provocărilor actuale în vederea implementării în cel mai scurt timp a investițiilor prin atragerea de fonduri europene, direcționarea de fonduri naționale și atragerea unor investitori privați.

Ținând cont de faptul că operatorii economici din industria națională de apărare care funcționează sub autoritatea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului au un rol-cheie pentru susținerea efortului de înzestrare a instituțiilor din cadrul Forțelor Sistemului Național de Apărare (FSNA) și

luând în considerare interesul esențial de securitate al României, angajamentele guvernamentale asumate în relația cu structurile NATO și ale Uniunii Europene, precum și pentru respectarea altor obligații asumate de România prin tratate, parteneriate strategice și înțelegeri internaționale, precum și faptul că realizarea acestor proiecte asigură și înființarea de noi locuri de muncă și dezvoltare economică,

observând limitările impuse de actualul cadru legal incident este necesară reglementarea asigurării operativității dezvoltării proiectelor și în ceea ce privește dezvoltarea modalității de dobândire a dreptului de proprietate asupra unor imobile aflate în prezent proprietate privată. Legislația actuală aplicabilă în ceea ce privește exproprierea, Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată, cu completările ulterioare, neasigurând condițiile necesare,

urgența se justifică prin considerarea dependenței României de materii prime, materiale și produse cu destinație militară realizate în afara Uniunii Europene, fapt ce generează vulnerabilități sistemice în ceea ce privește asigurarea unui cadru de apărare adaptat amenințărilor curente. Acoperirea cerințelor FSNA preponderent cu produse realizate în capacitățile industriei naționale de apărare este esențială pentru evitarea problemelor logistice generate de rutele de aprovizionare, fiind necesare identificarea și implementarea cu rapiditate de soluții.

Întrucât elementele prezentate definesc un context excepțional și vizează interesele economice și de securitate ale României, se are în vedere faptul că statul este obligat să ia măsuri imediate pentru asigurarea resurselor necesare bunei funcționări a FSNA prin dezvoltarea de capacități necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice destinate utilizării ca arme, muniții și materiale de război.

Având în vedere faptul că Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările și completările ulterioare, stabilește norme pentru protejarea sănătății publice, în special în spațiile publice închise, inclusiv protejarea minorilor împotriva fumatului, precum și faptul că sancțiunile complementare au rolul de a asigura aplicarea eficientă a reglementărilor,

ținând seama de rezultatele controalelor efectuate pe piață care au demonstrat că o parte semnificativă a operatorilor economici nu se conformează cerințelor impuse de lege, existând indicii clare că mulți operatori economici nu intenționează să remedieze situațiile constatate, în ciuda sancțiunilor aplicate,

având în vedere că sancțiunile complementare, cum ar fi suspendarea activității, sunt esențiale pentru a asigura respectarea legii și că acestea au rolul de a pune presiune pe operatorii economici pentru a adopta măsuri de conformare și pentru a preveni repetarea încălcărilor, iar în lipsa unor măsuri ferme, nerespectarea regulilor ar putea deveni o practică frecventă, iar scopul legii — protejarea sănătății publice — ar fi subminat,

având în vedere faptul că prevederile Legii nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în integralitate, iar contestarea în instanță a procesului-verbal de constatare a contravenției suspendă inclusiv sancțiunea complementară, fapt ce conduce la ineficiența sancțiunilor și să transmită un semnal greșit către operatorii economici, că nerespectarea regulilor instituite prin reglementare poate rămâne nepedepsită,

luând în considerare faptul că tinerii sunt mai expuși consumului de tutun și chiar și expunerea la fumat pasiv reprezintă riscuri majore pentru sănătate, Legea nr. 349/2002 având ca scop reducerea acestor riscuri,

fără o reglementare care să prevadă anumite excepții cu privire la sancțiunile complementare, este folosită ca o scăpare pentru operatorii economici care nu au intenția de a se conforma regulilor, sens în care subminează autoritatea normativă.

Necesitatea completării prevederilor Legii nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu dispoziții referitoare la suspendarea aplicării sancțiunilor complementare este evidentă în contextul neconformării constatate și al riscurilor pentru sănătatea publică, cu preponderență a minorilor, și se impune, asigurând astfel că sancțiunile complementare își îndeplinesc rolul de descurajare a încălcărilor legii și de protejare a interesului public.

Luând în considerare necesitatea stabilirii calificărilor care pot fi obținute în funcție de filiere, profiluri sau specializări, precum și a standardelor de calificare astfel încât elevii să poată opta pentru obținerea unei calificări,

cunoscând faptul că în prezent sunt școlarizate 136 de calificări de nivel 3 și 69 de calificări de nivel 4 înscrise în Registrul național al calificărilor profesionale pentru care trebuie să se dezvolte trasee educaționale care să permită școlarizarea succesivă a 2 calificări, una de nivel 3 și una de nivel 4, se impune asigurarea dreptului la învățatură, asigurarea predictibilității raporturilor juridice, pentru eliminarea unor posibile discriminări, precum și a unei perioade suficiente de timp pentru elaborarea standardelor ocupaționale, a standardelor de calificare, precum și a planurilor de învățământ și a programelor școlare specifice învățământului liceal tehnologic în noul context stabilit de Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că, în ultimii ani, România a înregistrat o creștere semnificativă a cazurilor de dependență de droguri și alte substanțe periculoase, cu impact direct asupra sănătății publice,

luând în considerare faptul că România nu dispune de o rețea de centre specializate și integrate de tratare a dependențelor, iar cazurile sunt tratate fragmentar în spitale și secții de psihiatrie, care nu au capacitatea și resursele necesare pentru a oferi întregul tratament de specialitate și conex,

totodată, creșterea cazurilor de dependență în rândul copiilor și adolescenților necesită măsuri urgente pentru a preveni efectele devastatoare ale consumului de substanțe psihoactive asupra viitorului acestora și asupra societății. Grupurile vulnerabile, care au acces redus la servicii de sănătate, sunt și ele puternic afectate, iar lipsa unui cadru specializat de intervenție medicală agravează marginalizarea și stigmatizarea acestor persoane.

Se impune înființarea unor centre specializate ce ar reduce presiunea asupra structurilor medicale de urgență și a celor de psihiatrie, optimizând resursele medicale și reducând costurile economice pe termen lung asociate cu tratamentul adicțiilor.

Luând în considerare că este necesară adoptarea în regim de urgență a unui act normativ de nivel primar care să asigure temeiul juridic necesar implementării măsurilor propuse,

în considerarea faptului că aspectele prezentate mai sus vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 69, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Contribuabilii, pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro, începând cu anul fiscal următor au obligația determinării venitului net anual în sistem real. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 25.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României, pentru anul de realizare a venitului. Această categorie de contribuabili are obligația să completeze și să depună Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).”

2. La articolul 69¹, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior. Pentru a reveni la sistemul anterior, contribuabilul completează corespunzător Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, aferentă veniturilor realizate în anul următor expirării perioadei de 2 ani, și depune formularul la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net anual în sistem real, inclusiv în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal, se exercită prin completarea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent în termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3). În acest caz, perioada de 2 ani fiscali cuprinde anul fiscal de realizare a veniturilor pentru care se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin care se exercită opțiunea și anul fiscal următor acestuia.”

3. Articolul 69² se modifică și va avea următorul cuprins:
„Stabilirea impozitului pentru veniturile din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit

Art. 69². — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit au obligația stabilirii impozitului anual datorat, pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit ajustate, după caz.

(2) Plata impozitului anual datorat determinat potrivit prevederilor alin. (1) se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122 alin. (3).”

4. La articolul 73, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior. Pentru a reveni la sistemul anterior, contribuabilul completează corespunzător Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, aferentă veniturilor realizate în anul următor expirării perioadei de 2 ani, și depune formularul la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net anual în sistem real, inclusiv în cazul contribuabililor care încep să realizeze venituri în cursul anului fiscal, se exercită prin completarea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent în termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3). În acest caz, perioada de 2 ani fiscali cuprinde anul fiscal de realizare a veniturilor pentru care se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice pentru care se exercită opțiunea și anul fiscal următor acestuia.”

5. La articolul 83, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și cele din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de cel mult 30 de zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent. În situația în care bunul este deținut în comun, prin contractul de închiriere sau, după caz, prin actul de modificare a acestuia, se desemnează proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal care îndeplinește obligația înregistrării contractului încheiat între părți.

(7) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (6) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

6. La articolul 85, alineatele (4)⁹, (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4)⁹ Contribuabilii au obligația să completeze și să depună, la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

.....
 (6) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate/venitului anual, după caz.

.....
 (8) Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).”

7. La articolul 87, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(3) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, iar în situația în care contribuabilul înregistrează pierdere fiscală anuală, aceasta reprezintă pierdere definitivă.

(4) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).”

8. La articolul 106, alineatele (5) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care în cursul anului fiscal de realizare a veniturilor s-au înregistrat pierderi ca urmare a unor fenomene meteorologice nefavorabile ce pot fi asimilate dezastrelor naturale ca îngheț, grindină, polei, ploaie abundentă, secetă și inundații, precum și a epizootiilor ce afectează peste 30% din suprafețele destinate producției agricole vegetale/animalele

deținute, norma de venit se reduce proporțional cu pierderea respectivă, indiferent de modalitatea de desfășurare a activității, respectiv individual sau într-o formă de asociere.

(9) În cazul reducerii normelor de venit potrivit alin. (5) și (6), contribuabilul are obligația să calculeze venitul anual și impozitul anual prin diminuarea normei de venit aferente fiecărei categorii de produse vegetale/categorii de animale prevăzute la art. 105 alin. (2) corespunzător cu procentul reprezentând gradul de afectare stabilit potrivit procesului-verbal de constatare și evaluare a pagubelor, conform procedurii prevăzute la alin. (7), și să depună Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3)."

9. La articolul 107, alineatele (1), (2), (5)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de către contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului anual din activități agricole stabilit pe baza normei anuale de venit.

(2) Contribuabilul care desfășoară o activitate agricolă prevăzută la art. 103 alin. (1) pentru care venitul se determină pe baza normei anuale de venit are obligația de a depune anual, pentru veniturile anului anterior, Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3). Informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate în anul de realizare a venitului și/sau animalele/familiiile de albine deținute la data de 25 mai inclusiv a anului de realizare a venitului, de către contribuabil/asocieri fără personalitate juridică. Modificarea pe parcursul anului de realizare a venitului a structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale cultivate, a numărului de capete de animale/familii de albine deținute de contribuabil/asocieri fără personalitate juridică nu conduce la recalcularea normei anuale de venit.

(5) În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligația depunerii declarației anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entitățile supuse regimului transparenței fiscale la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația cuprinde și cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii. Asociatul desemnat are obligația transmiterii către fiecare membru asociat a informațiilor referitoare la venitul impozabil ce îi revine corespunzător cotei de distribuire din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii, în cadrul aceluiași termen.

(6) Contribuabilii care realizează venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură au obligația să determine venitul anual/venitul net anual impozabil/pierderea netă anuală la nivelul fiecărei surse de venit din cadrul categoriei.

(7) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3)."

10. La articolul 118 alineatul (2), litera b) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) venitul net anual impozabil care se determină prin însumarea tuturor veniturilor nete anuale, recalculate, prevăzute la lit. a), din care se deduc contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit prevederilor titlului V, cu excepția diferenței de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 174 alin. (6).

(22) Contribuția de asigurări sociale deductibilă potrivit prevederilor alin. (2) lit. b) și alin. (21) lit. b) se stabilește proporțional cu ponderea venitului net anual determinat în sistem real în total veniturile cumulate potrivit prevederilor art. 148 alin. (3), aplicată asupra contribuției de asigurări sociale calculate potrivit art. 151 alin. (1)."

11. Articolele 120 și 120¹ se abrogă.

12. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice

Art. 122. — (1) Contribuabilii au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, în cazul în care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri/pierderi, după caz, din următoarele categorii de venit:

- a) activități independente;
- b) drepturi de proprietate intelectuală;
- c) cedarea folosinței bunurilor;
- d) investiții;
- e) activități agricole, silvicultură și piscicultură;
- f) alte surse.

(2) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se depune și în cazul în care în cursul anului fiscal contribuabilii prevăzuți la alin. (1) încep sau încetează o activitate, potrivit legii, respectiv încep să obțină venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, pentru care impunerea este finală, precum și în situația în care întrerup temporar activitatea sau intră în suspendare temporară a activității potrivit legislației în materie, respectiv în situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul încetării valabilității, în cursul anului fiscal, a contractelor de închiriere încheiate între părți.

Contribuabilii care realizează venituri impuse pe baza normelor de venit ajustează norma anuală de venit prin reducerea acesteia proporțional cu perioada în care nu au desfășurat activitate.

(3) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se completează și se depune la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor. Prevederea se aplică și în situațiile prevăzute la alin. (2).

(4) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se completează pentru fiecare sursă din cadrul fiecărei categorii de venit, indiferent de modalitatea de determinare a venitului net anual/câștigului net anual, după caz, în vederea stabilirii și declarării impozitului pe venit, respectiv a pierderii fiscale anuale. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat este venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(5) În cazul contribuabililor persoane fizice cu handicap grav sau accentuat, care desfășoară activități independente/activități agricole, silvicultură și piscicultură, în mod individual și/sau într-o formă de asociere, pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit sau în sistem real sau care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală conform dispozițiilor art. 72¹ sau 73, venitul net anual sau venitul net anual impozabil, după caz, se reduce proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care contribuabilul realizează venituri scutite potrivit art. 60 pct. 1, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui în care a fost obținut certificatul care atestă încadrarea în gradul de handicap. Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil pentru venitul net anual sau venitul net anual impozabil, după caz, redus proporțional cu numărul de zile în care beneficiază de scutirea de la plata impozitului.

(6) Sunt exceptați de la obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în vederea stabilirii și declarării impozitului pe venit, contribuabilii care realizează:

- a) venituri din cele prevăzute la alin. (1) pentru care impozitul se reține la sursă și reprezintă impozit final;
- b) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarațiile specifice;
- c) venituri din pensii;
- d) venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;

e) venituri din premii și din jocuri de noroc;

f) venituri din vânzarea energiei electrice în calitate de prosumatori exceptați/scuțiți, potrivit legii, de la plata obligațiilor fiscale aferente cantității de energie electrică produse pentru autoconsum, precum și pentru excedentul vândut furnizorilor.

(7) Contribuabilii care realizează venituri prevăzute la alin. (1) pentru care impozitul se reține la sursă și care datorează contribuția de asigurări sociale și/sau contribuția de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor titlului V — Contribuții sociale obligatorii, au obligația, după caz, de a depune declarația prevăzută la alin. (1) în vederea stabilirii, declarării și plății contribuțiilor sociale obligatorii.

(8) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

13. La articolul 123, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual/venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).”

14. La articolul 123¹, alineatele (3) și (3¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 78 alin. (6) și art. 82 alin. (6) obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent, pe baza cererii depuse de aceștia până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), sub sancțiunea decăderii. Distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat poate fi solicitată prin cerere pentru aceiași beneficiari pentru o perioadă de cel mult 2 ani și va putea fi reînnoită după expirarea perioadei respective.

(3¹) Contribuabilii prevăzuți la art. 78 alin. (6) și art. 82 alin. (6) pot opta pentru depunerea cererii la entitatea nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unitatea de cult, beneficiară a sumei. Entitatea nonprofit/Unitatea de cult are obligația de a transmite, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, la organul fiscal competent un formular prin care centralizează cererile primite de la contribuabili, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), sub sancțiunea decăderii.”

15. La articolul 125, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, declarația anuală de venit, care cuprinde și distribuția venitului net/pierderii aferent(e) asociaților conform modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

16. La articolul 130, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform dispozițiilor alin. (1) au obligația să le declare în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3), precum și să efectueze calculul și plata impozitului datorat, în cadrul aceluiași termen, cu luarea în considerare a metodei de evitare a dublei impuneri, prevăzută de convenția de evitare a dublei impuneri.”

17. La articolul 131, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii persoane fizice rezidente care realizează un venit și care, potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, poate fi impus în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România și se înscrie în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere, prevăzut la art. 122 alin. (3).”

18. La articolul 133, după alineatul (28) se introduc două noi alineate, alin. (29) și (30), cu următorul cuprins:

„(29) Prevederile art. 83 alin. (6) referitoare la desemnarea proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal care îndeplinește obligația de înregistrare a contractului de închiriere nu se aplică în cazul contractelor de închiriere, aflate în derulare la data de 1 ianuarie 2025, precum și în cazul actelor de modificare a acestora, înregistrate la organul fiscal anterior acestei date.

(30) În cazul contribuabililor care au exprimat opțiunea de determinare a veniturilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, anterior anului 2025, perioada în care aplică determinarea venitului net în sistem real se calculează conform regulilor în vigoare la data exprimării opțiunii și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă de 2 ani fiscali consecutivi dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior. Pentru a reveni la sistemul anterior, contribuabilul completează corespunzător Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, aferentă veniturilor realizate în anul următor expirării perioadei de 2 ani, și depune formularul la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).”

19. La articolul 135¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În aplicarea prevederilor art. 148, 151, 170, 174 și 174¹, la verificarea încadrării venitului în plăfoanele anuale, precum și la stabilirea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale, respectiv al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate se ia în calcul valoarea salariului minim brut pe țară stabilit prin hotărâre a Guvernului, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului pentru care se stabilesc contribuțiile sociale, indiferent dacă în cursul aceluiași an se utilizează mai multe valori ale salariului minim brut pe țară.”

20. Articolul 148 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹)

Art. 148. — (1) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice prevăzută la art. 122 au realizat venituri din activitățile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, a căror valoare anuală cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țară, datorează contribuția de asigurări sociale la o bază de calcul stabilită potrivit alin. (2).

(2) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât:

a) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;

b) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară.

(3) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară sau de cel puțin 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente determinate potrivit art. 68 și 69, a venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă potrivit art. 68¹, precum și a veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală determinate potrivit art. 72, art. 72¹ și 73, realizate în anul pentru care se datorează contribuția.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care nu se încadrează în plafonul de cel puțin 12 salarii prevăzut la alin. (3) pot opta pentru plata contribuției de asigurări sociale pentru anul de realizare a venitului la un venit ales, care nu poate fi mai mic decât nivelul prevăzut la alin. (2) lit. a). Exercițarea opțiunii se efectuează anual prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice prevăzute la art. 122, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3).”

21. Articolul 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹)

Art. 151. — (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 148 alin. (1) și (4) calculează contribuția de asigurări sociale prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 148 alin. (2), depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal prevăzut la art. 122 alin. (3) și au obligația de a efectua plata acesteia în cadrul aceluiași termen.

(2) Prevederile alin. (1), precum și cele ale art. 148 sunt aplicabile și în cazul contribuabililor care în cursul anului fiscal încep o activitate independentă și/sau încep să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală, precum și în cazul celor care intră în suspendare temporară a activității potrivit legislației în materie ori își încetează activitatea.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 148 alin. (1) și (2), pentru contribuabilii care datorează contribuția de asigurări sociale și care în cursul anului de realizare a venitului se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit dispozițiilor art. 150, baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât echivalentul salariului minim brut pe țară înmulțit cu numărul de luni calculat de la începutul anului în care se produce evenimentul până la luna în care contribuabilul se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției. Dacă venitul anual realizat corespunzător lunilor de activitate luate în calcul, cumulat conform dispozițiilor art. 148 alin. (3), din una sau mai multe surse de venituri, este sub nivelul plafonului minim astfel recalculat, contribuabilul nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru anul respectiv.

(4) În situația în care persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 lit. b) și b¹) au efectuat plăți înainte de termenul legal prevăzut de lege în contul contribuției de asigurări sociale datorate pentru anul în care sunt realizate veniturile, iar venitul realizat cumulat din una sau mai multe surse de venituri este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, precum și în cazul persoanelor care au optat pentru plata contribuției sau al celor care se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 150, contribuția plătită nu se restituie, aceasta fiind valorificată la stabilirea elementelor necesare determinării dreptului de pensie, potrivit legii.

(5) Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală prevăzuți la art. 72 alin. (2), precum și plătitorii de venituri în baza contractelor de activitate sportivă prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) stabilesc contribuția de asigurări sociale datorată de către beneficiarul venitului prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei de calcul menționate la art. 148 alin. (2).

(6) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau venituri în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, obținute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul venitului net sau brut, după caz, estimat, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară, plătitorul de venit are obligația să calculeze la o bază de calcul stabilită potrivit art. 148 alin. (2), să rețină și să plătească contribuția de asigurări sociale. În contractul încheiat între părți se precizează obligația plătitorului de venit de a calcula, reține și plăti contribuția prin reținere la sursă, precum și venitul ales pentru care datorează contribuția, în anul de realizare a venitului. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției aferente venitului ales precizat în contract.

(7) În situația în care veniturile prevăzute la alin. (6) sunt realizate din mai multe surse, iar veniturile nete sau brute, după caz, estimate a se realiza de cel puțin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, contribuabilul desemnează prin contractul încheiat între părți plătitorul de venit de la care venitul realizat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară și care are obligația să

calculeze la o bază de calcul stabilită potrivit art. 148 alin. (2), să rețină și să plătească contribuția și stabilește venitul ales pentru care datorează contribuția, în anul de realizare a venitului. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției aferente venitului ales precizat în contract.

(8) Plătitorii de venit prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) și art. 72 alin. (2) care, potrivit alin. (6) sau (7), au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale depun declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care aceasta a fost reținută. Plata contribuției de asigurări sociale se efectuează în cadrul aceluiași termen.

(9) În cazul în care contribuabilii realizează venituri din cele prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), pentru care s-au aplicat prevederile alin. (6) sau (7), după caz, contribuția reținută de către plătitorul de venit fiind aferentă unei baze de calcul mai mici decât nivelul a 24 de salarii minime brute pe țară, iar nivelul veniturilor cumulate realizate prevăzute la art. 148 alin. (3) este cel puțin egal cu 24 de salarii minime brute pe țară, aceștia au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale aferente unei baze de calcul egale cu venitul ales care nu poate fi mic decât nivelul a 24 de salarii minime brute pe țară. În acest caz, contribuția reținută de către plătitorul de venit este luată în calcul la stabilirea contribuției de asigurări sociale datorate de către respectivii contribuabili.

(10) Prevederile alin. (6) și (7) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală sau nivelul venitului brut în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă de venit, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar nivelul venitului net sau brut, după caz, cumulat realizat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară. În această situație, contribuabilul are obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3).

(11) Plătitorii de venituri prevăzuți la art. 72 alin. (2) și art. 68¹ alin. (2) eliberează, la solicitarea contribuabililor care au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la art. 122, o informare cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale reținute la sursă.

(12) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1) și (4) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(14) Se pot acorda bonificații de până la 10% din contribuția de asigurări sociale, datorată și plătită. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(15) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (14) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor emis în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor.

(16) Organul fiscal central transmite în sistem informatic Casei Naționale de Pensii Publice informațiile înscrise în declarația prevăzută la alin. (1) necesare, potrivit legii, stabilirii, în sistemul public de pensii, a stagiului de cotizare realizat și a punctajului lunar, în vederea acordării prestațiilor de asigurări sociale potrivit legii. Informațiile necesare, precum și procedura de transmitere a acestora se stabilesc prin protocol încheiat între A.N.A.F. și Casa Națională de Pensii Publice.”

22. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)—h)

Art. 170. — (1) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat

venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), din una sau mai multe surse, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază anuală de calcul egală cu suma rezultată prin cumularea venitului net anual realizat/brut sau normei anuale de venit, respectiv a normei anuale de venit ajustate, după caz, stabilite potrivit art. 68, 68¹ și 69, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară. La determinarea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la art. 118.

(2) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul stabilită potrivit alin. (3), dacă în anul de realizare a veniturilor valoarea cumulată a acestora este cel puțin egală cu 6 salarii minime brute pe țară.

(3) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h) o reprezintă:

a) nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 6 salarii minime brute pe țară inclusiv și 12 salarii minime brute pe țară;

b) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;

c) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară

(4) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 6, 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), după cum urmează:

a) venitul net din drepturi de proprietate intelectuală, stabilit după acordarea cotei de cheltuieli forfetare prevăzute la art. 72 și 72¹, precum și venitul net din drepturi de proprietate intelectuală determinat potrivit prevederilor art. 73;

b) venitul net distribuit din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II sau titlului III, determinat potrivit prevederilor art. 125 alin. (8) și (9);

c) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84—85;

d) venitul și/sau câștigul/câștigul net din investiții, stabilit conform dispozițiilor art. 94—97. În cazul veniturilor din dobânzi se iau în calcul sumele plătite, diminuate cu impozitul reținut, iar în cazul veniturilor din dividende se iau în calcul dividendele plătite, diminuate cu impozitul reținut, distribuite începând cu anul 2018;

e) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, stabilite potrivit art. 104—106;

f) venitul brut, câștigul și/sau venitul impozabil din alte surse, stabilit potrivit art. 114—116.

(5) La încadrarea în plafonul prevăzut la alin. (4) nu se iau în calcul veniturile neimpozabile, prevăzute la art. 93 și 105."

23. Articolul 174 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)

„Art. 174. — (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), altele decât cele prevăzute la art. 68¹, prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul prevăzute la art. 170 alin. (1).

(2) Persoanele fizice care au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), altele decât cele prevăzute la art. 68¹, și au înregistrat pierdere fiscală sau un venit net anual egal cu zero nu datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 170 alin. (1). Acestea pot opta pentru

plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 180 alin. (1).

(3) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) stabilesc și declară contribuția, depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenele și în condițiile prevăzute la titlul IV — Impozitul pe venit, pentru persoanele fizice care realizează venituri din activități independente.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele fizice care în cursul anului fiscal obțin exclusiv venituri din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care plătitorii de venituri au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate în situația în care baza anuală de calcul, din una sau mai multe surse de venit cumulate, este mai mică sau egală cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară, nu au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(5) În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul egale cu venitul brut, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară. Plătitorul de venit depune declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) și plătește contribuția până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținută.

(6) În situația în care baza de calcul prevăzută la art. 170 alin. (1), cumulată din una sau mai multe surse de venit din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), corespunzătoare veniturilor realizate sau pentru care s-a aplicat reținerea la sursă în cursul anului, după caz, este mai mică decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 6 salarii minime brute pe țară, persoanele fizice datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, respectiv o diferență de contribuție de asigurări sociale de sănătate, după caz, până la nivelul celei corespunzătoare bazei de calcul egale cu 6 salarii minime brute pe țară și depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în termenul prevăzut la art. 122 alin. (3).

(7) Diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (6) nu se datorează în cazul în care, în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122, persoana fizică a realizat venituri:

a) din salarii și asimilate salariilor la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară; sau

b) din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), pentru care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară.

(8) Prevederile alin. (7) se aplică și persoanelor fizice care în anul precedent:

a) s-au încadrat în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a)—c) și e)—g);

b) au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 180 alin. (1).

(9) Persoanele fizice care au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și care în cursul aceluiași an fiscal au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 180 alin. (1) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în termenul prevăzut la art. 122 alin. (3). În acest caz, contribuția datorată potrivit art. 180 alin. (2) pentru anul în care au fost realizate veniturile este luată în calcul la stabilirea contribuției anuale calculate potrivit art. 170 alin. (1), astfel:

a) în cazul în care baza anuală de calcul prevăzută la art. 170 alin. (1) este mai mare decât nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, datorează diferența de contribuție între cea aferentă bazei anuale de calcul și cea prevăzută la art. 180 alin. (2);

b) în cazul în care baza anuală de calcul prevăzută la art. 170 alin. (1) este mai mică sau egală cu nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, datorează contribuția prevăzută la art. 180 alin. (2).

(10) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice obțin, din una sau mai multe surse de venit, venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), în vederea determinării contribuției de asigurări sociale de sănătate de plată se ia în calcul contribuția reținută la sursă de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2).

(11) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2), este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară, acestea au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3). Pentru diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării, persoana fizică are obligația calculării, declarării și plății impozitului pe venit.

(12) Diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării stabilite conform dispozițiilor alin. (11), în cazul contribuabililor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 68¹, se compensează/se restituie, după caz, potrivit prevederilor art. 167, respectiv art. 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) au obligația de a elibera persoanelor fizice beneficiare de astfel de venituri, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul precedent, un document cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute la sursă, în vederea stabilirii de către aceștia a diferenței de contribuție de asigurări sociale de sănătate, prevăzută la alin. (6) sau (11), după caz.

(14) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(15) Plata contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate se efectuează până la termenul legal de depunere a declarației prevăzut la art. 122 alin. (3).

(16) Persoanele fizice prevăzute la art. 170 alin. (1) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(17) Se pot acorda bonificații de până la 10% din contribuția de asigurări sociale de sănătate. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(18) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (17) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor emis în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor."

24. Articolul 174¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h)

„Art. 174¹. — (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii prevăzuți la art. 170 alin. (2) prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 170 alin. (3).

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h) stabilesc și declară contribuția, depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), dacă realizează venituri peste plafonul prevăzut la art. 170 alin. (4), după caz.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II sau III, pentru care contribuția de asigurări sociale de sănătate se reține la sursă, obținute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul net estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute

pe țară, plătitorul de venit are obligația să calculeze contribuția de asigurări sociale de sănătate prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul stabilite la art. 170 alin. (3), să rețină și să o plătească. În contractul încheiat între părți se precizează obligația plătitorului de venit de a calcula, reține și plăti contribuția prin reținere la sursă, în anul în curs. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției anuale datorate. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală care au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate sunt cei prevăzuți la art. 72 alin. (2).

(4) În cazul persoanelor fizice care realizează venituri din cele prevăzute la alin. (3) din mai multe surse și/sau categorii de venituri, iar veniturile nete estimate a se realiza de la cel puțin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, contribuabilul desemnează, prin contractul încheiat între părți, plătitorul de venit de la care venitul realizat este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară și care are obligația să calculeze contribuția de asigurări sociale de sănătate prin aplicarea cotei de contribuții prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul stabilite la art. 170 alin. (3), să rețină și să plătească contribuția pentru anul în curs. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției datorate.

(5) Plătitorii veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, care potrivit alin. (3) sau (4) au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, depun declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care aceasta a fost reținută. Plata contribuției de asigurări sociale de sănătate se efectuează în cadrul aceleiași termen.

(6) Contribuabilii care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlului II sau III, pentru care s-au aplicat prevederile alin. (4), contribuția reținută de către plătitorul de venit fiind aferentă unei baze de calcul mai mici decât nivelul a 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, iar nivelul venitului net cumulat realizat este cel puțin egal cu 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate aferente unei baze de calcul egale cu nivelul a 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția. În acest caz, contribuția reținută de către plătitorul de venit este luată în calcul la stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de către respectivii contribuabili.

(7) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (3) și (4) eliberează, la solicitarea contribuabililor care au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, un document cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute la sursă. Documentul eliberat contribuabilului, la solicitarea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

(8) Prevederile alin. (3) și (4) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, al venitului net din arendă sau al venitului net din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlului II sau III, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă și/sau categorie de venit, este sub nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, dar nivelul cumulat al acestor venituri este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară. În această situație, contribuabilul are obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenul și în condițiile stabilite la art. 122.

(9) În vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate, persoanele fizice prevăzute la alin. (3) și (4), pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, care realizează și alte venituri de natura celor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122

alin. (3), cu excepția situației în care veniturile realizate se încadrează în plafonul pentru care plătitorii de venituri au reținut la sursă contribuția de asigurări sociale de sănătate, iar nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate pentru veniturile obținute în anul de realizare a veniturilor este egal cu nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute în cursul anului fiscal de către plătitorii de venituri.

(10) În situația în care persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate și încep, în cursul aceluiași an fiscal în care au exercitat opțiunea, să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c—h), depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), dacă veniturile realizate sunt cel puțin egale cu nivelul a 6 salarii minime brute pe țară. În acest caz, contribuția datorată potrivit art. 180 alin. (2) pentru anul în care au fost realizate veniturile este luată în calcul la stabilirea contribuției anuale calculate potrivit alin. (1), cu excepția situației în care aceasta este luată în calcul potrivit prevederilor art. 174 alin. (9).

(11) În vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate în situația prevăzută la alin. (10) se procedează astfel:

a) în cazul în care baza anuală de calcul este cea prevăzută la art. 170 alin. (3) lit. b) sau c), se datorează diferența de contribuție între cea aferentă bazei anuale de calcul și cea prevăzută la art. 180 alin. (2);

b) în cazul în care baza anuală de calcul este cea prevăzută la art. 170 alin. (3) lit. a), se datorează contribuția prevăzută la art. 180 alin. (2).

(12) Prevederile art. 174 alin. (14)—(18) se aplică în mod corespunzător.”

25. La titlul V capitolul III, titlul secțiunii a 10-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 10-a

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției în anul curent”

26. Articolul 180 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției

Art. 180. — (1) Pot opta în anul curent pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate:

a) persoanele fizice care încep în cursul anului fiscal să desfășoare activități independente, altele decât cele din contracte sportive încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele care au înregistrat pierdere fiscală în anul fiscal anterior sau un venit net anual egal cu zero;

b) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c—h);

c) persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155 și nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1);

d) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155, pentru care nu se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru anul în care exercită opțiunea, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul, reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului pentru care se datorează contribuția.

(3) Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată se evidențiază în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (1) și care se depune oricând în cursul anului în care se optează pentru plata contribuției.

(4) În cazul persoanelor fizice care optează în anul curent pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1) și obțin venituri anuale din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b—h), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, se aplică prevederile art. 174 și/sau 174¹, după caz.

(5) În cazul persoanelor fizice care optează în anul curent pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1), iar în cursul aceluiași an, ulterior exprimării opțiunii, se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției potrivit art. 154 alin. (1), contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată potrivit alin. (2) nu se recalculează.”

27. Articolul 182 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Plata contribuției

Art. 182. — Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit art. 180 alin. (2) pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) este până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui în care s-a exercitat opțiunea.”

28. Articolul 183 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Prevederi privind încetarea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate

Art. 183. — (1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b)—d), care au decedat în perioada pentru care sunt asigurate potrivit legii, contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată este cea aferentă perioadei de până la luna în care survine decesul.

(2) Recalcularea contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) se efectuează din oficiu. Procedura privind recalcularea din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

29. După articolul 220⁷ se introduce un nou capitol, capitolul X — Dispoziții tranzitorii, alcătuit din articolul 220⁸, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL X

Dispoziții tranzitorii

Dispoziții tranzitorii

Art. 220⁸. — (1) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2024, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

(2) În cazul persoanelor fizice care au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cursul anului 2024, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul 2024.”

Art. II. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

(2) Prevederile art. I pct. 1—4, 6—10, 12—17, 18 referitoare la dispozițiile art. 133 alin. (30) și pct. 19—24 se aplică începând cu veniturile aferente anului 2025.

Art. III. — (1) Începând cu veniturile aferente anului 2025, Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite contribuabilului Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precompletată cu datele privind veniturile realizate și impozitul pe venit datorat, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, precum și cuantumul contribuțiilor datorate, pentru anul de realizare a venitului, conform informațiilor disponibile în bazele de date.

(2) Procedura de precompletare, verificare și transmitere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se emite în termen de 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. IV. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite ordinul prevăzut la art. I pct. 5.

Art. V. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 6 septembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul I, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

„(9) Prevederile prezentului articol și ale art. II—XV se aplică în mod corespunzător și pentru penalitățile calculate potrivit art. 5

alin. (3) din Legea nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, republicată, datorate pentru achitarea cu întârziere a timbrului reglementate de această lege și stabilite de către organele de inspecție economico-financiară prin dispoziții obligatorii.”

2. La articolul XXII, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Se exceptează de la prevederile alin. (1) și (2) cheltuielile aferente obținerii finanțării și implementării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile și rambursabile, precum și cele din Planul național de redresare și reziliență al României și Fondul pentru modernizare, cheltuielile aferente implementării Planului strategic PAC 2023—2027, precum și transferurile, respectiv cheltuielile cu investițiile din domeniul cultură, asistență socială, educație, sănătate, apărare națională, al administrării finanțelor publice, industria de apărare, Administrația Prezidențială, Senatul României și Camera Deputaților, cheltuielile aferente obligațiilor stabilite prin candidatura României pentru asigurarea sediului Centrului European de Competențe în domeniul Securității Cibernetice, cheltuielile efectuate în scopul combaterii și prevenției adicției de jocuri de noroc, cele necesare achiziționării de imobile care intră în patrimoniul statului român pentru care au fost încheiate angajamente legale înainte de 5 septembrie 2024, cheltuielile finanțate din sumele constituite din încasările obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cheltuielile a căror finanțare se asigură din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, cheltuielile reprezentând contravaloarea expropriilor aferente lucrărilor de utilitate publică de interes național efectuate în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele implementate de autoritățile de reglementare pentru desfășurarea activității acestora în bune condiții.”

Art. VI. — Prevederile art. XXII alin. (1) și (2) și ale art. XXVII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în subordinea sau coordonarea acestora.

Art. VII. — Prevederile art. I alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în subordinea sau coordonarea acestora.

Art. VIII. — La articolul 5 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3) și prin derogare de la prevederile art. 42 alin. (1) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2024, pentru proiectele prevăzute la art. 2

alin. (1) lit. n¹), coridorul de expropriere este stabilit doar pe baza studiului de fezabilitate.”

Art. IX. — Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, după primul alineat se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile contravenționale complementare dispuse potrivit prevederilor alin. (1) lit. b) și b¹) se vor materializa prin aplicarea de sigilii sau alte semne distinctivă cu valoare de sigiliu.”

2. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Prevederile referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor din prezenta lege se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 32 alin. (3) teza întâi din respectiva ordonanță.”

Art. X. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (9) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, la finalizarea liceului tehnologic, generația de elevi înscrisă în clasa a IX-a în anul școlar 2025—2026 dobândește o calificare de nivel 4, conform Cadrelui național al calificărilor, și acces direct pe piața muncii, în baza unui examen de certificare a calificării profesionale.

Art. XI. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 248 alin. (17) din Legea nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în anul școlar 2025—2026 se poate organiza învățământ profesional, inclusiv dual, cu durata de minimum 3 ani, în școli profesionale care pot fi unități independente sau afiliate liceelor tehnologice, de stat sau particulare.

(2) Absolvenții învățământului profesional, care promovează examenul de certificare a calificării profesionale, dobândesc certificat de calificare profesională de nivel 3, conform Cadrelui național al calificărilor, și suplimentul descriptiv al certificatului, conform Europass.

(3) Absolvenții învățământului profesional pot continua studiile în ultimii 2 ani ai învățământului liceal tehnologic pentru obținerea unui certificat de calificare profesională de nivel 4, conform Cadrelui național al calificărilor, și a suplimentului descriptiv al certificatului, conform Europass.

Art. XII. — După articolul 22 din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 13 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — (1) Pentru diagnosticarea, tratarea și reabilitarea persoanelor care suferă de dependențe de substanțe psihoactive sau alte comportamente adictive se pot organiza în cadrul spitalelor publice sau private centre pentru tratamentul adicțiilor care vor funcționa la nivel de secție, precum și centre pentru consiliere și monitorizare a persoanelor cu comportamente adictive.

(2) Condițiile de organizare și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

p. Ministrul sănătății,

Alexandru-Florin Rogobete,

secretar de stat

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Cristian-Vasile Bitea,

secretar general

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Florin-Ionuț Barbu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, precum și pentru modificarea art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.342/2024 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de legume cultivate în spații protejate”, pentru perioada 2024—2025

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 13 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. La capitolul I „Dispoziții generale”, după secțiunea a 3-a „Regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor” se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 4-a, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 4-a

Impozit minim

41. (1) În aplicarea prevederilor art. 18¹ din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) indicatorul «venituri totale (VT)» prevăzut la art. 18¹ alin. (3) din Codul fiscal reprezintă totalul veniturilor înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care au fost scăzute reducerile comerciale acordate ulterior facturării; în același mod se determină și indicatorul «venituri totale (VT)» prevăzut la art. 18³ alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea limitelor prevăzute la art. 18¹ alin. (10) din Codul fiscal se efectuează astfel:

— pentru stabilirea limitei prevăzute la art. 18¹ alin. (10) lit. a) din Codul fiscal se au în vedere normele metodologice date în aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal;

— pentru stabilirea limitei prevăzute la art. 18¹ alin. (10) lit. b) din Codul fiscal, procentul de 20% se aplică la impozitul pe profit determinat potrivit regulilor generale prevăzute în cadrul titlului II din Codul fiscal care ar fi fost datorat dacă contribuabilii nu ar fi fost obligați la plata impozitului minim pe cifra de afaceri potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Codul fiscal, denumit în continuare *IMCA*;

c) pentru stabilirea impozitului pe profit/minim datorat trimestrial, din impozitul pe profit/minim calculat cumulativ de la începutul anului fiscal se scade impozitul minim sau impozitul pe profit datorat pentru perioada anterioară celei de calcul, după caz;

d) scăderea veniturilor reprezentând accizele care au fost reflectate concomitent în conturile de cheltuieli se efectuează de către plătitorii de accize, potrivit dispozițiilor titlului VIII «Accize și alte taxe speciale» din Codul fiscal, după cum urmează:

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează această eliberare, astfel cum este prevăzut la art. 341 alin. (1) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal;

2. importatorul, astfel cum este prevăzut la art. 341 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

3. destinatarul certificat, astfel cum este prevăzut la art. 341 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal;

4. distribuitorii sau redistribuitorii autorizați de gaz natural, astfel cum este prevăzut la art. 356 alin. (1) din Codul fiscal;

5. operatorii economici producători sau operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă cărbune, cocs și lignit, astfel cum este prevăzut la art. 357 din Codul fiscal;

6. producătorii, distribuitorii sau redistribuitorii de energie electrică, astfel cum este prevăzut la art. 358 alin. (2) din Codul fiscal;

7. operatorii economici care produc și comercializează în România produsele prevăzute la art. 439 din Codul fiscal, achiziționează din teritoriul Uniunii Europene ori importă respectivele produse, astfel cum este prevăzut la art. 444 alin. (1) din Codul fiscal;

e) în cazul în care contribuabilii datorează impozit pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri, creditul fiscal extern care se scade din acesta este cel determinat potrivit dispozițiilor art. 39 din Codul fiscal;

f) impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri, datorat potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Codul fiscal, reprezintă impozit pe profit pentru aplicarea convențiilor de evitare a dublei impuneri;

g) în cazul în care, în urma comparației efectuate între impozitul pe profit și impozitul minim pe cifra de afaceri, potrivit dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat la plata impozitului pe profit, acesta se datorează și în situația în care, după scăderea sumelor reprezentând credit fiscal extern, impozit pe profit scutit potrivit dispozițiilor art. 22 din Codul fiscal și impozit pe profit scutit potrivit Legii cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, după caz, valoarea redusă a impozitului pe profit scade sub valoarea impozitului minim pe cifra de afaceri;

h) în situația în care, în urma comparației efectuate între impozitul pe profit și impozitul minim pe cifra de afaceri, potrivit dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat la plata impozitului minim pe cifra de afaceri, acesta se datorează și în cazul în care, după scăderea sumelor reprezentând credit fiscal extern, sponsorizări/mecenat, potrivit dispozițiilor art. 18¹ alin. (10) din Codul fiscal, și a sumelor determinate potrivit dispozițiilor art. 18¹ alin. (11¹) din Codul fiscal, valoarea redusă a impozitului minim pe cifra de afaceri scade sub valoarea impozitului pe profit.

(2) Determinarea impozitului minim pe cifra de afaceri și a impozitului pe profit pentru efectuarea comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri — exemple de calcul:

Exemplul 1 — Determinarea impozitului minim pe cifra de afaceri și a impozitului pe profit pentru efectuarea comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri de către contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit

La sfârșitul trimestrului I al anului N, societatea A înregistrează următoarea situație:

— mii lei —

Nr. crt.	Date financiare	Trimestrul I anul N
1.	Venituri din vânzarea produselor finite	150.000
2.	Venituri din vânzarea mărfurilor	250.000
3.	Venituri din prestări servicii	300.000
4.	Venituri aferente costurilor stocurilor de produse	30.000
5.	Venituri aferente costurilor serviciilor în curs de execuție	15.000
6.	Venituri din producția de imobilizări corporale și necorporale	25.000
7.	Venituri din subvenții	12.000
8.	Venituri totale (rd. 1 + rd. 2 + rd. 3 + rd. 4 + rd. 5 + rd. 6 + rd. 7)	782.000
9.	Venituri care se scad din veniturile totale (Vs) (rd. 4 + rd. 5 + rd. 6 + rd. 7)	82.000
10.	Imobilizări în curs de execuție*	14.000
11.	Amortizare contabilă aferentă activelor achiziționate/produse după data de 1 ianuarie 2024**	16.000
12.	IMCA = 1% x (rd. 8 – rd. 9 – rd. 10 – rd. 11)	6.700

* Imobilizările în curs de execuție sunt ocazionate de achiziția/producția unor active care se regăsesc în Ordinul ministrului finanțelor nr. 10/2024 pentru stabilirea activelor care se cuprind în indicatorii I și A prevăzuți la art. 18¹ alin. (3) și art. 18³ alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal; categoriile de active eligibile se regăsesc în cuprinsul art. 1 din respectivul ordin.

** Nu cuprinde amortizarea contabilă a activelor incluse în valoarea imobilizărilor în curs de execuție, de la rd. 10.

Pentru determinarea impozitului pe profit în scopul efectuării comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri, la data de 31 martie anul N, societatea prezintă următoarea situație:

— mii lei —

1.	Rezultatul fiscal	30.000
2.	Impozit pe profit (16% x rd. 1)	4.800
3.	Impozit pe profit scutit potrivit dispozițiilor art. 22 din Codul fiscal	2.000
4.	Cheltuieli de sponsorizare care îndeplinesc limitele de scădere din impozitul pe profit prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal	500
5.	Impozit pe profit determinat pentru efectuarea comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri (rd. 2 – rd. 4)	4.300

Având în vedere faptul că, potrivit calculelor efectuate, impozitul pe profit determinat pentru efectuarea comparației, în valoare de 4.300 mii lei, este mai mic decât impozitul minim pe cifra de afaceri, în valoare de 6.700 mii lei, contribuabilul datorează impozit pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri, din care, potrivit prevederilor art. 18¹ alin. (10) din Codul fiscal, se scad sponsorizările efectuate. Astfel, valoarea impozitului pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri datorat este de 6.700 mii lei – 500 mii lei = 6.200 mii lei.

Exemplul 2 — Determinarea impozitului minim pe cifra de afaceri și a impozitului pe profit datorat, la nivelul grupului fiscal

Etape de calcul

a) Determinarea la nivelul grupului fiscal a cifrei de afaceri înregistrate în anul N – 1

Grupul fiscal aplică sistemul de plată trimestrial, iar anul fiscal este anul calendaristic.

În vederea aplicării prevederilor art. 18¹ alin. (8) din Codul fiscal, persoana juridică responsabilă însumează cifrele de afaceri ale membrilor grupului, luând în considerare faptul că pentru calculul cifrei de afaceri din veniturile totale se scad anumite venituri prevăzute la art. 18¹ alin. (3) din Codul fiscal, denumite în continuare Vs.

Membrii grupului fiscal, M₁, M₂, M₃, prezintă următoarele date financiare la data de 31 decembrie N – 1:

— mii lei —

Nr. crt.	Date financiare la data de 31 decembrie N – 1	M ₁	M ₂	M ₃
1.	Venituri din vânzarea produselor finite	150.000	400.000	—
2.	Venituri din vânzarea mărfurilor	40.000	90.000	250.000
3.	Venituri din dividende*	—	160.000	—
4.	Venituri aferente costurilor stocurilor de produse	120.000	80.000	—
5.	Venituri aferente costurilor serviciilor în curs de execuție	—	70.000	—
6.	Venituri din producția de imobilizări corporale și necorporale	50.000	500.000	700.000
7.	Venituri din subvenții	—	—	40.000

Nr. crt.	Date financiare la data de 31 decembrie N – 1	M ₁	M ₂	M ₃
8.	Venituri totale (VT) (rd. 1 + rd. 2 + rd. 3 + rd. 4 + rd. 5 + rd. 6 + rd. 7)	360.000	1.300.000	990.000
9.	Venituri care se scad (Vs) (rd. 3 + rd. 4 + rd. 5 + rd. 6 + rd. 7)	170.000	810.000	740.000
10.	Cifra de afaceri/membru (rd. 8 – rd. 9)	190.000	490.000	250.000
11.	Cifra de afaceri însumată la nivelul grupului fiscal	930.000		

* Îndeplinesc condițiile de venituri neimpozabile potrivit prevederilor art. 23 din Codul fiscal.

Cifra de afaceri la nivelul grupului fiscal este de 930.000 mii lei, prin urmare, în anul fiscal N, există obligația de efectuare a comparației impozitului pe profit datorat cu impozitul minim pe cifra de afaceri.

b) Stabilirea impozitului pe profit datorat pentru trimestrul III anul N

Pentru stabilirea impozitului pe profit datorat pentru trimestrul III anul N se calculează impozitul minim pe cifra de afaceri la nivelul grupului fiscal.

— mii lei —

Nr. crt.	Date financiare la data de 30 septembrie anul N	M ₁	M ₂	M ₃
1.	Venituri din vânzarea produselor finite	37.500	100.000	—
2.	Venituri din vânzarea mărfurilor	10.000	22.500	62.500
3.	Venituri din prestări servicii	—	140.000	—
4.	Venituri din vânzarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română*	—	10.000	—
5.	Venituri aferente costurilor stocurilor de produse	30.000	20.000	—
6.	Venituri aferente costurilor serviciilor în curs de execuție	—	38.000	—
7.	Venituri din producția de imobilizări corporale și necorporale	40.000	10.000	175.000
8.	Venituri din subvenții	—	—	10.000
9.	Venituri totale (rd. 1 + rd. 2 + rd. 3 + rd. 4 + rd. 5 + rd. 6 + rd. 7 + rd. 8)	117.500	340.500	247.500
10.	Venituri care se scad (Vs) (rd. 4 + rd. 5 + rd. 6 + rd. 7 + rd. 8)	70.000	78.000	185.000
11.	Venituri totale — Vs (rd. 9 – rd. 10)	47.500	262.500	62.500
12.	Imobilizări în curs de execuție**	40.000	10.000	175.000
13.	Amortizare contabilă aferentă activelor achiziționate/produse după data de 1 ianuarie 2024	—	5.000	—
14.	IMCA transmis de membrii grupului fiscal (IMCA = 1% (rd. 11 – rd. 12 – rd. 13))	75	2.475	0***
15.	IMCA la nivelul grupului fiscal	2.550		

* Îndeplinesc condițiile de venituri neimpozabile potrivit prevederilor art. 23 din Codul fiscal.

** Imobilizările în curs de execuție sunt aferente unor active care se regăsesc în Ordinul ministrului finanțelor nr. 10/2024.

*** Din formula de calcul rezultă o valoare negativă.

Pentru determinarea impozitului pe profit în scopul efectuării comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri, la data de 30 septembrie anul N, grupul fiscal prezintă următoarea situație:

— mii lei —

Nr. crt.	Elemente fiscale la data de 30 septembrie anul N	M ₁	M ₂	M ₃
1.	Rezultatul fiscal	9.000	3.250	–4.000
2.	Impozit pe profit scutit potrivit dispozițiilor art. 22 din Codul fiscal	1.000	200	—
3.	Sponsorizare sau acte de mecenat*	60	40	—
4.	Sume determinate potrivit dispozițiilor art. 18 ¹ alin. (11 ¹) din Codul fiscal pentru activitățile de cercetare-dezvoltare**	200	300	500
5.	Rezultat fiscal consolidat la nivelul grupului fiscal (9.000 + 3.250 – 4.000)	8.250		
6.	Impozit pe profit la nivelul grupului fiscal pentru efectuarea comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri Rd. 6 = (16% x rd. 5) – rd. 3 = (16% x 8.250) – (60 + 40) = 1.320 – 100 = 1.220 mii lei	1.220		

* Sumele se transmit reprezentantului grupului fiscal de către fiecare membru al grupului și se determină potrivit prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal, având în vedere și prevederile art. 42⁵ alin. (4) și (4¹) din Codul fiscal.

** Sumele se transmit reprezentantului grupului fiscal de către fiecare membru al grupului, după caz, și se determină potrivit prevederilor art. 18¹ alin. (11¹) din Codul fiscal.

Având în vedere faptul că, potrivit calculelor efectuate, cumulativ de la începutul anului, impozitul pe profit determinat pentru efectuarea comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri este mai mic decât impozitul minim pe cifra de afaceri, grupul fiscal datorează impozit pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri din care se scad sponsorizările efectuate, potrivit prevederilor art. 18¹ alin. (10) din Codul fiscal, sumele determinate potrivit dispozițiilor art. 18¹ alin. (11¹) din Codul fiscal, valoarea impozitului pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri datorat fiind de 2.550 mii lei – 100 mii lei – 1.000 mii lei = 1.450 mii lei.

Pentru determinarea impozitului pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri datorat pentru trimestrul III, din impozitul minim calculat cumulativ de la începutul anului fiscal se scade impozitul minim sau impozitul pe profit datorat pentru perioada anterioară celei de calcul, după caz.

Exemplul 3 — Determinarea impozitului pe profit/impozitului minim datorat, trimestrial, în cazul contribuabililor care aplică sistemul anual de plată cu efectuarea de plăți anticipate

— mii lei —

Trimestrul	Plăți anticipate trimestriale	Impozit minim pe cifra de afaceri (IMCA) cumulativ de la începutul anului	Impozit datorat trimestrial
I	280	350	350
II	300	550	300
III	300	900	250

Impozitul datorat se determină astfel:

— pentru trimestrul I — se compară plata anticipată în sumă de 280 mii lei cu impozitul minim pe cifra de afaceri aferent trimestrului I în sumă de 350 mii lei. Ca urmare a comparației, impozitul datorat este 350 mii lei;

— pentru trimestrul II — se compară suma plăților anticipate aferente trimestrelor I și II în sumă de 580 mii lei, respectiv 580 mii lei = 280 mii lei + 300 mii lei, cu impozitul minim pe cifra de afaceri aferent trimestrului II determinat cumulativ de la începutul anului, în sumă de 550 mii lei. Ca urmare a comparației, suma plăților anticipate este mai mare decât impozitul minim pe cifra de afaceri aferent trimestrului II determinat cumulativ de la începutul anului, astfel că impozitul pentru trimestrul II este la nivelul sumei reprezentând plata anticipată pentru trimestrul II, respectiv suma de 300 mii lei;

— pentru trimestrul III — se compară suma plăților anticipate aferente trimestrelor I—III în sumă de 880 mii lei, respectiv 880 mii lei = 280 mii lei + 300 mii lei + 300 mii lei, cu impozitul minim pe cifra de afaceri aferent trimestrului III determinat cumulativ de la începutul anului, în sumă de 900 mii lei. Ca urmare a comparației, impozitul cumulativ datorat este 900 mii lei. Pentru determinarea impozitului datorat aferent trimestrului III, din suma de 900 mii lei se scade impozitul datorat pentru trimestrele I și II în sumă de 650 mii lei, rezultând suma de 250 mii lei.

Pentru trimestrul IV se efectuează plata anticipată, potrivit dispozițiilor art. 41 din Codul fiscal, fără efectuarea comparației cu impozitul minim pe cifra de afaceri, urmând ca definitivarea impozitului pe profit anual să se efectueze până la termenul de depunere a declarației anuale de impozit pe profit.

(3) În aplicarea prevederilor art. 18¹ alin. (1) și (14), respectiv art. 18³ alin. (1), (10) și (11) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) în aplicarea prevederilor art. 18¹ alin. (1) și art. 18³ alin. (1) din Codul fiscal, pentru determinarea cifrei de afaceri se iau în considerare veniturile menționate în cadrul acestor alineate aferente întregii activități, fără a fi excluse veniturile aferente activităților menționate la art. 18¹ alin. (14), respectiv art. 18³ alin. (10) și (11) din Codul fiscal;

b) următoarele activități, realizate ca urmare a respectării de către contribuabili a obligațiilor care îi revin în calitate de titular al licenței de distribuție a energiei electrice și a altor reglementări

din domenii precum telecomunicații, mediu și altele asemenea, sunt incluse în sfera activității de distribuție a energiei electrice:

— serviciul de distribuție a energiei electrice pe baza tarifelor reglementate;

— activități de racordare a locurilor de consum și/sau de producere care cuprind și serviciile de emisie a avizelor și studiilor necesare în procesul de racordare a utilizatorilor la rețelele electrice de distribuție;

— alte activități desfășurate la cererea utilizatorilor, dar pe baza obligațiilor prevăzute în reglementări, de exemplu: servicii de conectare—deconectare la cerere, servicii de verificare a grupurilor de măsurare la cerere și altele asemenea;

— alte activități care au legătură în general cu activele deținute și utilizate pentru prestarea serviciului de distribuție, de exemplu: închiriere stâlpi pentru amplasarea rețelelor de telecomunicații, activitate reglementată prin acte normative specifice din domeniul telecomunicațiilor, valorificare deșeurilor;

c) următoarele activități sunt incluse în sfera activităților de distribuție a gazelor naturale, fiind activități realizate în baza obligațiilor ce revin titularilor licențelor de distribuție a gazelor naturale:

— activități de distribuție a gazelor naturale;

— activități de racordare la sistemul de distribuție a gazelor naturale;

— prestarea serviciilor conexe; în categoria activităților conexe sunt incluse următoarele activități: emisia avizelor referitoare la sistemul de distribuție conform prevederilor legale privind autorizarea executării lucrărilor în construcții, punerea în funcțiune a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale aparținând clienților finali, eliberarea de copii după documentația tehnică și altele asemenea;

— regularizarea diferențelor dintre cantitățile de gaze naturale alocate și cele distribuite este o activitate aferentă serviciilor de distribuție a gazelor naturale."

B. Titlul III „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”

2. La punctul 1, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

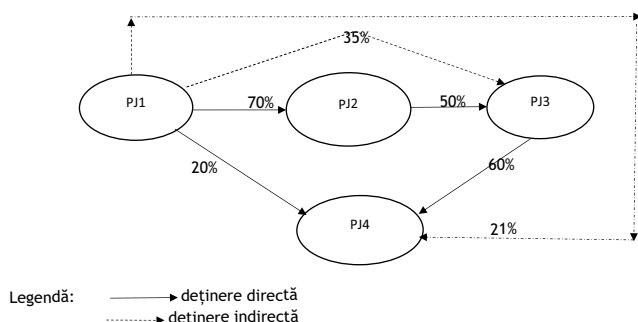
„(2) Pentru aplicarea sistemului de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor art. 47 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică română cu asociați/acționari care dețin, în mod direct sau indirect, 25% sau mai puțin de 25% din valoarea/numărul titlurilor sale de participare sau a/al

drepturilor de vot verifică, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, condițiile prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c)—g) și i) din Codul fiscal, coroborate, după caz, cu cele prevăzute la alin. (11) al aceluiași articol. Pentru asociații/acționarii persoanei juridice respective, procentul de deținere din valoarea/numărul titlurilor de participare sau a/al drepturilor de vot se calculează pe baza deținerilor existente la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent.

(3) În aplicarea prevederilor art. 47 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, respectiv a celor prevăzute la alin. (11) al aceluiași articol, deținerea indirectă se referă la situația în care o persoană deține o cotă-parte din capitalul social sau din totalul drepturilor de vot la o persoană juridică, prin intermediul unei alte persoane juridice la care persoana respectivă deține titluri de participare sau drepturi de vot. Deținerea indirectă se calculează prin înmulțirea procentelor deținerilor, începând cu procentul deținerii sale directe la prima persoană juridică română deținută și continuând cu procentele de deținere, pe lanțul de persoane juridice, până la cea pentru care se verifică statutul de microîntreprindere. Prevederile art. 47 alin. (11) din Codul fiscal sunt aplicabile dacă procentul deținerii indirecte, astfel calculat, este de peste 25% sau dacă rezultatul însumării procentelor de deținere directă și indirectă este de peste 25%.

Exemplul 1

Persoana juridică română, PJ1, prezintă la sfârșitul anului precedent dețineri directe și/sau indirecte la alte trei persoane juridice române, respectiv PJ2, PJ3 și PJ4.

— Societatea PJ1 deține direct 70% din valoarea/numărul titlurilor sale de participare sau a/al drepturilor de vot la societatea PJ2;

— Societatea PJ1 deține indirect 35% din valoarea/numărul titlurilor sale de participare sau a/al drepturilor de vot la societatea PJ3, respectiv $70\% \times 50\% = 35\%$;

— Societatea PJ1 are în PJ4 o deținere totală de 41%, formată din deținerea directă, de 20%, și din deținerea indirectă, de 21%, respectiv $70\% \times 50\% \times 60\% = 21\%$.

Exemplul 2

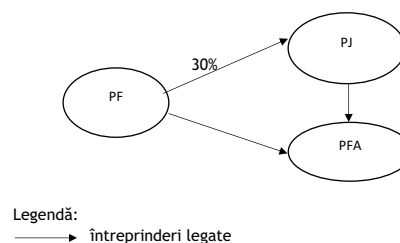
O persoană fizică, PF, deține, la sfârșitul anului fiscal precedent, 30% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau a/al drepturilor de vot la o persoană juridică română, PJ, și desfășoară, totodată, activitate prin intermediul unei persoane fizice autorizate, PFA.

PJ verifică condiția referitoare la întreprinderi legate, potrivit prevederilor art. 47 alin. (11) lit. d) din Codul fiscal, având în vedere următoarea situație, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, astfel:

— PJ a realizat venituri de 1.000.000 lei, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

— PFA a realizat venituri încasate, înregistrate în registrul-jurnal de încasări și plăți, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, de 500.000 lei.

Veniturile realizate de 1.000.000 lei, respectiv de 500.000 lei sunt din categoriile de venituri care constituie baza impozabilă potrivit dispozițiilor art. 53 din Codul fiscal.

PJ este întreprindere legată cu PFA, prin intermediul deținerii PF, de peste 25% din capitalul PJ, persoana juridică calculează valoarea totală a veniturilor prin însumarea veniturilor celor două persoane, PJ și PFA. Având în vedere că suma totală a veniturilor este de 1.500.000 lei și nu depășește echivalentul în lei al plafonului de 500.000 euro, la un curs de schimb de 5 lei/euro, PJ ar putea aplica sistemul de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal următor, dacă îndeplinește și celelalte condiții pentru aplicarea sistemului de impunere, prevăzute la art. 47 din Codul fiscal.

Exemplul 3

La sfârșitul trimestrului II al unui an fiscal, o persoană fizică, PF, deține 40% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau a/al drepturilor de vot la o persoană juridică română, PJ, plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și desfășoară, totodată, activitate prin intermediul unei persoane fizice autorizate, PFA.

PJ verifică condiția referitoare la întreprinderi legate, potrivit prevederilor art. 47 alin. (11) lit. d) din Codul fiscal, având în vedere următoarea situație, la data de 30 iunie, după cum urmează:

— PJ a realizat venituri cumulate de 500.000 lei, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

— PFA a realizat venituri încasate, înregistrate în registrul-jurnal de încasări și plăți, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, de 2.500.000 lei.

Veniturile realizate de 500.000 lei, respectiv de 2.500.000 lei sunt din categoriile de venituri care constituie baza impozabilă potrivit dispozițiilor art. 53 din Codul fiscal.

PJ calculează valoarea totală prin însumarea veniturilor înregistrate de PJ și PFA. Având în vedere că suma veniturilor, respectiv suma de 3.000.000 lei, depășește echivalentul în lei al plafonului de 500.000 euro, la un curs de schimb de 5 lei/euro, începând cu trimestrul II al anului respectiv, PJ datorează impozit pe profit.

3. La punctul 1, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) În aplicarea prevederilor art. 47 alin. (11) lit. d) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) activitățile economice desfășurate de persoane fizice autorizate/întreprinderi individuale/întreprinderi familiale/altă formă de organizare, fără personalitate juridică, autorizată potrivit legilor în vigoare, incluzând activități de comerț, prestări servicii, activități specifice profesiilor liberale, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, precum și activități adiacente, vizate de titlul IV din Codul fiscal;

b) veniturile persoanei fizice autorizate/întreprinderii individuale/întreprinderii familiale/alte forme de organizare a unei activități economice fără personalitate juridică, autorizată potrivit legilor în vigoare, care se cumulează cu cele realizate de persoana juridică română/alte întreprinderi legate, sunt cele prevăzute la art. 53 din Codul fiscal, încasate și înregistrate în registrul-jurnal de încasări și plăți, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(5) Pentru aplicarea în anul fiscal N a sistemului de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor, în ceea ce privește îndeplinirea condiției prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, referirea la situațiile financiare anuale vizează doar persoana juridică română care nu a depus situațiile financiare

corespunzătoare exercițiului financiar al anului N – 2 și/sau cele corespunzătoare anilor anteriori anului N – 2 din perioada de existență a persoanei juridice române respective.

(6) Persoanele juridice române care nu intră sub incidența sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (3) lit. f)—i) din Codul fiscal, sunt următoarele:

a) persoanele juridice — instituții de credit, definite potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar, cum sunt: băncile, organizațiile cooperatiste de credit, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ și băncile de credit ipotecar;

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale din domeniul asigurărilor și reasigurărilor, respectiv din domeniul pieței de capital, cum sunt: societăți de asigurare, societăți de reasigurare, societăți de asigurare-reasigurare, burse de valori sau de mărfuri, societăți de servicii de investiții financiare, societăți de registru, societăți de depozitare;

c) persoanele juridice române care desfășoară activități de intermediere/distribuție în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, respectiv al pieței de capital, cu excepția intermediarilor secundari de asigurări și/sau reasigurări, definiți potrivit legii, care au realizat venituri din activitatea de distribuție de asigurări/reasigurări în proporție de până la 15% inclusiv din veniturile totale;

d) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniul jocurilor de noroc, potrivit legii speciale de organizare și funcționare;

e) persoanele juridice care desfășoară activități de explorare, dezvoltare, exploatare a zăcămintelor petroliere și gazelor naturale, potrivit legilor speciale de organizare și funcționare.”

4. Punctele 2¹ și 4 se abrogă.

5. Punctul 4¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„4¹. În cursul anului fiscal N, prevederile art. 52 alin. (2) din Codul fiscal se aplică prin referință la situațiile financiare anuale pentru exercițiul financiar N – 1 și la termenul de depunere la organele fiscale competente, conform Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

6. La punctul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. (1) Baza impozabilă asupra căreia se aplică cotele de impozitare prevăzute la art. 51 alin. (1) din Codul fiscal este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a «Conturi de

venituri», potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri prevăzute la art. 53 alin. (1) din Codul fiscal, la care se adaugă și elementele prevăzute la alin. (2) al aceluiași articol.”

7. La punctul 5, alineatul (3) se abrogă.

C. Titlul VIII „Accize și alte taxe speciale”

8. La punctul 30, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În aplicarea prevederilor art. 364 alin. (2) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizați pentru producția de tutun prelucrat, astfel cum este definit la art. 354 din Codul fiscal, pot desfășura în antrepozitul fiscal de producție activitatea de producție a produselor supuse accizelor nearmonizate prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.”

9. La punctul 30, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Antrepozitarul autorizat care intenționează să desfășoare în antrepozitul fiscal de producție și activități de producție prevăzute la alin. (3) și (3¹) anunță în scris această intenție la autoritatea vamală teritorială și depune la această autoritate manualul de procedură corespunzător produselor neaccizabile și produselor supuse accizelor nearmonizate prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, pe care intenționează să le realizeze în antrepozitul fiscal de producție pe care îl deține.

(5) În antrepozitul fiscal de producție este permisă desfășurarea tuturor activităților care fac parte din procesul de producție a produselor accizabile înscrise în autorizația de antrepozit fiscal, inclusiv a activităților prevăzute la alin. (3) și (3¹), începând cu procesarea materiilor prime până la realizarea produsului finit, așa cum este acesta descris în manualul de procedură, de la momentul autorizării antrepozitelui fiscal de producție sau la momentul în care antrepozitarul autorizat a anunțat că intenționează să desfășoare în antrepozitul fiscal de producție și activități de producție prevăzute la alin. (3) și (3¹).”

Art. II. — La articolul 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.342/2024 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de legume cultivate în spații protejate”, pentru perioada 2024—2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1095 din 1 noiembrie 2024, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Potențialii beneficiari prevăzuți la art. 4 alin. (2) pot solicita ajutorul de minimis la DAJ până la data de 18 noiembrie inclusiv, printr-o cerere al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florin-Ionuț Barbu

București, 7 noiembrie 2024.
Nr. 1.393.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

